

LIST ZA IZGRADNJU ŽUPSKOG ZAJEDNIŠTVA

Bačka Palanka, decembra 1973.

Godina: IV

Broj: 14.

h
k
z
m
ti

Dragi čitaoci,

Nakon duže pauze ponovo vam dostavljamo novi broj našeg lista. Sigurno očekujete o objašnjenje; što je uzrok o vakvog dugog ne javljanja. Naime, već dio uredništva činili su djevojke i mladići koji su nas napustili radi daljeg školovanja u drugim gradovima ili pak odlaska na odsluženje vojnog roka. Zbog toga smo u prvom redu morali oformiti novo uredništvo, koje se bez ikakvog iskustva uhvatilo u koštac sa novim nevoljama i problemima što ih izdavačka djelatnost sa sobom nosi. Željeli smo slijediti put što su ga naše kolege započele prije nas, a zato nam je bilo potrebno dosta vremena i studioznog proučavanja boga te arhive što su je naši predhodnici ostavili.

Kao rezultat togarađa izašao je ovaj broj, a mi se nadamo da ćete sa njim biti zadovoljni. Od vas očekujemo malu uslugu. Kada pročitate ovaj broj, pišite nam o tome kako vam se svidio. Nemojte se ustručavati od bilo kakve kritike, jer mi smo mladi i u tom poslu neiskusni, te će nam svakavaša riječ biti od jako velike koristi. Unaprijed hvala.

Na kraju uz iskreno čestitke za sretan Božić i uspješnu Novu godinu, u ime člana uredništva i u svoje osobno ime, u Kristu vas pozdravlja

Vaš urednik

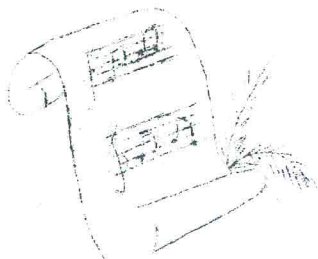
Tisztelt olvasóink,

Hosszabb szünetelés után ismét kézbesítem lapunkat.. Bizonyosan magyarázatot várnak hogy mi lehet az oka ennek a szünetelésnek. Tudnillik a szerkesztőség zömét képező ifjak eltávoztak városunkból ki a tanulmányait folytatja ki-ki meg-bevonalt a rendes katonaidejét tölteni. Ezért új szerkesztőséget alakítottunk, amely teljesen tapasztalatlan még ezen a téren. Szeretnék folytatni azt amit kollégáink már előttünk megkezdték.

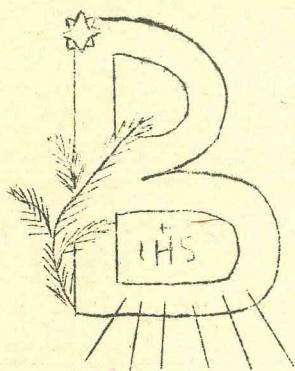
És ime ez a szám odajó munkánk gyümöcsé. Reméljük meg lesznek elégedve és egyben főkérjük kedves olvasóinkat, ha elolvasták lapunk t, írják meg hogy tetszike vagy sem. Ne tartózkodjanak bármilyen kritizálástól sem, mert mi még ifjak vagyunk és egy kicsit sem jártasak az e fajka munkában. Ezért minden szavuk nagy értékkal lesz számunkra. Előre is köszönjük.

És végül szeretettel üdvözlöm tisztolt olvasóinkat, és egyben Kellemes Karácsonyi ünnepeket és Boldog Újesztendőt kíván szerkesztőtök az egész szerkesztőség nevében,

A ti főszerkesztőtök

DRUGI LISTA
A
B
L
A
V
N
O
B
E
S
Z
A
V
A
K
A

BOŽIĆNO RAZMIŠLJANJE

Na koji se sve način obistinjuje ona riječ iz sv. Pisma: "Krist može suosjećati s našim slabostima jer je prošao iste kušnje (kao i mi), osim grijeha." (HEB 4;15). Istinu teško je naći životne situacije, poteškoće ili probleme, sa kojim se naš Gospodin u svom, relativno veoma kratkom životu, nije susreo, kojega nije iskusio. Kada se i ove godine spremamo proslaviti blagdan njegova Rodjenja—"početak našega spasenja," kako je izražava rimska liturgija, ako ga smjestimo u ove naše povjesne okvire u ovaj naš konkretni svijet u kojem živimo i mičemo se i jesmo", lako ćemo vidjeti kako i ovaj Božić ima svoju poruku i okrepu, upućenu upravo nama. Za naš kršćane slijedbenike Kristove Božić nije pusta komemoracija - spomendan, kada se sjećamo jednog povjesnog događaja iz Isusova života. Božić je za nas događaj, koji sedanas zbiva, pun poruke, nabit snagom milosti; iz kojega mi Kristovi sljedbenici, svjesni svoga poziva, da u svom životu ostvarimo njegov život, napajamo se oduševljenja njegova primjera i ljubavi, crpeći snagu iz sv. Sakramenata, trudimo se prema sv. ojim mogućnostima, ostvariti Njegovu prisutnost u ovim našim prostorima i vremenu. Zato ovo naše razmišljanje mora biti usadjeno u ovu našu zbilju, da bi smo iz misterija - tajne Božića iscrpeli potrebnu, snagu, baš za ovaj čas.

Sveopća ekonomska nesigurnost, koja se zgrozi svijetu, kao malo kada, pogadja sve nas, ali rapose one, koji podjoše u tuđini tražiti privremeno kruha i zarade. Ta teška neizvjesnost, koju ćemo kao te ret unijeti u novu godinu, uz strah, da avet rata, ne bi opet nadjačala razum i sveošću želju cijeloga roda ljudskoga za mirom, stvaraju prilično mučnu atmosferu, u koju bi Božić imao unijeti nešto svjetla i nade. Ponajrije tješi nas istina, da je sam Božji Sin, Gospodin naš, sve ovo iskusio na svojim leđima. Njegovo Rodjenje živo je svjedočanstvo tomu. Rodjen u krajnjoj bijedi, da po tome postane bliz svima nama. Želeo je iskapiti gorčinu siromaštva do dna i zato se radja gore i od prosjaka ili skitnice. Ako čovjeka u patnji tješi svijest, da ima nekoga tko suosjeća s njim, i tko je proživio isti u - des a pogotovu, ako mu je to prijatelj. Još više on nas je učio, da nad nama Božje oko bdi, i da nam Gospodin neće natovariti ni teži ni veći križ, nego što ga možemo ponijeti, jer nam je Otac! S toga ako nas pohodi neimaština mi ćemo je nastojati primiti kao On, dapače i drugima ćemo nastojati pomoći, da lakše prebrodimo i ovu krizu, ne samo onda riječima, nego i djelotvornom pomoći. Onoj pak braći u tuđini, pokazat ćemo, da je i On bio sin nečelbara, te da je svoje prve dane proveo u tuđini, da nam i u tom bude uzorom. Stoga nam je samo probuditi dubki čin vjere u Božju Providnost i smireno se predati u Božje ruke, no ne slijepo, nego čineći svo što je u našoj moći, da životne poteškoće ublažimo, molitvom i radom.

Druga poruka Božića, jest mir. On je došao donijeti mir. Došao je da nas pomiri s Bogom, da proglasi sveopće bratstvo svijetu, a osobito onih koji u Nj vjeruju. On sam je naš mir! Ako želimo mir srca kušajmo se živom vjeron približiti Njemu, prihvatimo Njegov nauk u cijelosti i inat ćemo mir. Poradimo, da što više ljudi prihvati Njegova načela i inat ćemo mir obitelji i naroda. Molimo, da odgovorni prihvata njegova gledanja i stavove i osigurati ćemo toliko željeni mir na svijetu. Eto nam božićne poruke i zadatke!

KARÁCSONVI

ELMÉLKEDÉS

Milyen módon válik valóságra az a szó a szót. Írásból: "Mert nem olyan főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, ha nem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bünt." (heb. 4, 15) Valóban nehezen lehet találni olyan életviszonyokat, nehezségeket vagy problémákat amelyekkel a mi Urunk az ő aránylag rövid életében ne találkozott volna, melyet ne tapasztalt volna. Amikor ebben az évben is készülünk megünnepelni az üzenetét a mi megváltásunk kezdetét ahogy a római liturgia kifejezi magát, hogyha a mai történelmi keretbe helyezzük, ebbe a mi konkrét világunkba amelyben "élünk, mozgunk, és vagyunk" akkor látjuk, hogy ennek a Karácsonynak is megvan a maga üzenete és vigasza számunkra. Nekünk keresztényeknek, Krisztus követőinek, a Karácsony nemcsak emléknap, amikor megemlékezünk egy történelmi eseményről Jézus életéből, hanem egy élmény, amely ma történik, tele van üzenettel, telve a kegyelem erejével, amelyből mi, Krisztus követői, a hivatásunk tudatában hogy az életünkben elérjük az ő életét, megteljük lelkességgel az ő példáján és szeretetén, erőt véve a Szentségek által, igyekszünk lehetőségünk szerint elérni az Ő jelenlétét a mi területeinken és időnkben. Ezért ez a mi elmélkedésünk ezen a tényen alapozzon, hogy a Karácsony misztériumából vegyük a szükséges erőt,

éppen erre az időre.

Az általános gazdasági bizonytalanság mely oly rémülettel tölti el a népeket min ritkán valaha, mindannyiunkat érint, de különösen azokat akik az idegenbe mentek megkeresni ideiglenesen a mindennapi kenyeret. Ez a nehéz bizonytalanság melyet mint terhet az új évbe viszünk abban a félelemben hogy a háború réme ne győzze le az értelmet és az egész emberiség általános kívánságát a béke után, különösen nehéz hangulatot teremt, amelybe a Karácsony egy kis világozást és reményt kell hogy hozzon.

Először is vigasztalhat bennünket az a tudat és tény, hogy maga az Istenfia-Krisztus Urunk, mindezt a maga hátán elviselte. Az Ő születése ezt kézzelfoghatóan bizonyítja, a végső szegénységben és nincstelenségben született, hogy közelebb kerüljön valamennyiünkhöz. Utolsócsepig ki akarta üríteni a szegénység keserű poharát és még a koldusnál és vándorlónál is szánalmasabb viszonyokban jött a világra.

Az emberre mindig vigasztalóan hat, ha tudja és látja hogy van barátja vagy más, aki megérti és együtt érez vele bajaiban, pláne ha az illető maga is hasonló nehéz helyzetben volt. Krisztus Urunk éppen ilyen.

Azonkívül Ő azt hirdette az embereknek, hogy fölöttük öröklik az Isten szeme és hogy az Isten a mi Atyánk, aki szeret bennünket s épp ezért nem rak majd nagyobb és nehezebb keresztet a vállainkra, mint amilyent el tudunk viselni. Ezért ha esetleg nélkülözés látogat majd meg bennünket, fogadjuk azt olyan odaadó lelkesülettel, amilyennel Krisztus Urunk is elfogadta és elviselte. Sőt másoknak is igyekezzünk, nem annyira szavakban mint inkább a tettekben és anyagiakban, segítséget nyújtani hogy ők is könnyebben átvészelhessék a válságot.

Ideiglenesen külföldön élő embertársainknak meg tárjuk elő hogy Krisztus Urunk is messzeföldön, egy kis istállóban látott napvilágot s gyermekkor első éveit pedig mint menekült idegen országban kesergette.

Mindannyiunknak ezért fel kell ébresztenünk az isteni gondviselésbevetett hitet és, nem ölvetett kézzel ugyan, hanem amikor megtettünk mindent, amit adott esetben tehettünk, és odaadón átengedni magunkat, hogy Isten keze vezesse tovább az életünket.

A Karácsony üzenete ma is a BÉKE.

Krisztus Urunk békét hozott a világnak. Eljött kibékíteni bennünket az Atyaistennel és meghirdetni a világnak az emberközti általános testvériséget; elsősorban a benne hívők között.

Ő maga a mi egyedüli és igazi békénk.

Ha békét óhajtunk tehát sziveinknek, közeledjünk élő hittel Krisztus Urunkhoz és fogadjuk el teljes egészében a tanítását, és lesz békénk. Ha békét akarunk családjainknak és népeinknek, munkálkodjunk azon, hogy minél többen elismerjék az Ő elveit s igazodjanak szerintük lesz béke a családokban és népek között.

Ha békét óhajtunk az egész világnak, imádkozzunk, hogy a világ felelős vezetői tegyék magukévá az Ő nézeteit s álláspontját s biztosítva lesz az oly nagyon óhajtott béke az egész világon. Ime az ideai Karácsony vigasza, tanítása, üzenete és programja!

O KUĆI DJELOTVORNE KRŠĆANSKE LJUBAVI

A KERESZTÉNY TEVÉKENYKEDÉS HÁZARÓL

Mnogi od naših čitatelja zna ju da u našoj župi postoji Caritativna radnagrupa. Medjutim malo ko zna da u njenom sklopu radi i starački dom u staroj Palanci, koji se nalazi uz kapelu sv. Ante. Obavještenja radi, ta kapela je 1969 god. obnovljena po novim koncilskim propisima, po nacrtima prof. Ulman i predana u vlasništvo časnim sestrama s tim da je one ne smiju otudjiti bez dozvole crkvene općine, sem ako je predaju drugoj redovničkoj zajednici. Kapela sv. Ante mora uvijek služiti u istu svrhu.

Starački dom je namo stara župna kuća namjenjena za župni stan stare župe sv. Ante koja se trebala osnovati još za vrijeme stare Jugoslavije. Poslije rata služila je kao stan orguljašu i njegovoj supruzi.

Poslije njihove smrti 1969. g. zgrada je ostala prazna a crkvena općina je dugo razmišljala šta ga bi je moglo iskoristiti. Bilo je predloga da se osnuje jedna konventualna zajednica, medjutim prevladalo je mišljenje da bi trebalo stvoriti nešto što bi više koristilo župskoj zajednici.

Neposredni povod za osnivanje tog doma bio je jedan tragičan slučaj. Namom jedna žena je tako reći bačena na ulicu sa beznačajnom sumom novca i prepuštena samoj sebi. Usamljena i napuštena žena u očajanju pokušala je da izvrši samoubistvo.

Sprovedjenje ideje o osnivanju staračkog doma koje bi prihvatilo stare, napuštene, besposadne osobe (kao gore navedeni primer) nailazilo je na razne prepreke. Bilo je problema i sa kadrom sestrama koje bi radile tu. Sestra Florijana je slonila nogu i bila sprečena da pomogne.

Az olvasóink többsége bizonyosan tudja hogy pligianánk területén működik egyházunk karitatív munkacsoportja, de aligha tudja valaki hogy keretében öregek otthona is van létesítve. Az opalankai st. Antal kápolna egykori paplakában van elhelyezve.

Tudniillik 1969 évben prof. Ulman tervei szerint restaurálva van a II vatikáni zsinat értelmében. A paplak a nővérek tulajdona lett, azzal a feltétellel hogy nem adhatják el az egyházunk engedélye nélkül, esetleg átadhatják másik szerzetes rendnek.

A st. Antal kápolna mindig ugyanarra a célra szolgál.

Ugyanis az öregek otthona a régi Jugoszlavia idejében megalkult st. Antal pébania épülete. A háború utáni időben az itteni kantor lakott. Haláluk után 1969. ben úresen maradt és az egyházunk tagjai azon gondolkodtak; hogy mi célra szolgáljon. Többek között az javaslat is elhangzott, hogy egy konventualis szerzetes létesítsünk; de több javaslat volt amibe a többség bele is egyezett, hogy olyesmit létesítsünk, amire egyházunknak inkább szuksege van.

Egy tragikus esemény volt az indítéka az otthon megalapításának, Ugyanis egy öreg néni ugysz olvan az utcára lett taszítva egy igenytelen pénzösszeggel. Elhagyta ott és arva levent ongyilkosságot kiserelt meg.

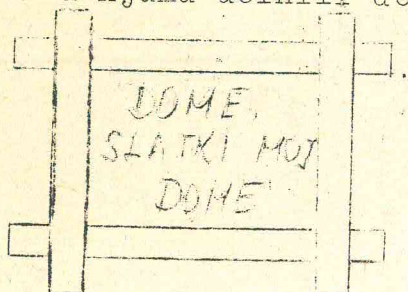
Az otthon megalapításának gondolata, amely az öregek elhagyatottak, tétetetlen személyek befogadására letesulne, sok nehézséggel utkozott. Probléma volt az itk dolgozo nővérek kaberevel is. Florijana nővér labtorest szenvedett és nem teljesithette a nagara vállalt feledatot.

CARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCARITASCA

Do sada je u toj ustanovi našlo dom osam starica. Od njih su se dvije kasnije vratile u svoj obiteljski krug; dvije starice su preminule a četiri su sada tamo. Dom se izdržava vlastitim sredstvima, naime sve te žene imaju bilo mirovinu, bilo socijalnu pomoć, uz male dotacije Crkvene Općine.

Ovaj dom nije nacionalno i religiozno vezan isključivo za katolike. Razume se da je to u prvom redu institucija naše župske zajednice što ne znači da u njemu mogu naći utočište samo katolici.

Iako su časne sestre izgledom zgrade izmenije i spoljne i iz unutrašnje strane, ojeća se potreba da se taj dom još malo uredi (modernizira) da bi se rad i boravak u njemu učinili donekle lakšim.

N
A
Š
A

D
O
M
P
A
S
N
I
C
A

Ebben a letesitmenyben nyolc személy lelt otthonra. Közülük ketten visszatertek családi körükbe; kettőn elhunytak is negyven meg ma is itt töltik öreg napjaikat.

Az otthon saját eszközeiből tartja el magát, ugyanis mindegyiküknek vady nyugdíjuk van, vagy társadalmi segélyük és az egyházhoz zseggelentektelen pénzbeli hozzájárulása. Az öregek otthonán nem tevékenység, vagy vallás tekintetében. Arról, hogy esetleg mi a mi egyházhoz közösen erdeket szolgálja, ami nem jelenti azt hogy csak keresztények vehetik igénybe.

Habar az apacák kívül-belül rendezték az épületet, szüksegés lenne korszerűsíteni, hogy valamilyen könnyebb legyen az itteni életet se munka.

Braco

VJERUJEM...

Često međusobno raspravljamo i razgovaramo o našem radu u okviru župske zajednice. I baš me uvijek zanimalo šta o nama misle oni koji nas ovdje vide sakupljati se oko župnika i crkve, a nisu kršćani i nemaju veze sa Crkvom.

Upoznao sam jednu djevojku koja je po uvjerenju ateist i sa njome porazgovarao.

Pitao sam je šta misli o mom odlazanju u crkvu, o mojoj vjeri. Otvoreno mi je rekla da joj uopće nije jasno kako se jedan mladić u današnje vrijeme može zanositi nekim Bogom i sličnim stvarima. O njenom mišljenju samo stari svijet odlazi u crkvu i to iz neke navike.

Tada sam joj govorio o našem radu sa siromasima, o sviranju kod sv.

PIŠU NAM ČITAOCI

Dok su u ove dane kršćanska misao i osjećaji usredotočeni na rođenje jednoga Djeteta koje je presjeklo povjest misleći na milione onih kojima je to pravo uskraćeno, a potaknuto čitanjem jednog starog romana, odlučila sam se da napišem ovih nekoliko misli.

Dvoje mladih, pripremajući se za brak razgovarali su o veoma važnim stvarima za buduće zaručnike, jer, "zaručnici nesmiju biti stranci na dan vjenčanja."

- Još je dugo do toga - reče djevojka tihim glasom.

- Može biti, da i jest, ali, prije nego se uopće za njega i počnemo ozbiljno spremati, moramo biti najčistiju sa svih glavnih pitanja.

- Reci, što misliš da je najvažnije u braku?

- Materinstvo, šapne ona jedva zamjetljivim glasom.

- Da - odgovori mladić - To je u njemu najdivnije i najsvjetlije. To je glavna zadaća braka i svake žene. Nitko nije tako bliz Bogu kao majka, jer on daje dušu i darove a majka ih može razvijati, kako god želi: Ona može potpuno svjesno i proračunano nastaviti Božje djelo u onom času kad je dijete začeto. O majkama zavisi kakvi će biti

Mise na električnim instrumentima, izdavanju župskog lista i uopće o našim aktivnostima u župi.

Na to je primijetila da ne sigurno privlači sviranje, zabava i te aktivnosti koje društvo nije u stanju uvijek osigurati. Pošto je ateist u pitao sam je što ona misli, da li je Crkva štetna za društvo?

Poslije kraće pauze rekla je da o tome ništa konkretno ne bi inala reći, sem da joj se čini da Crkva izgubivši svoj nekadanji ugled, pokušava na sve načine privući vjernike. Iskorištava slabosti društva odnosno privlači omladinu pružajući joj mogućnosti zabave i sastajanja.

Ne, mi se tu ne sastajemo samo radi zabave ili dosade, i tu mnogi griješe. Postoji tu jedan mnogo dublji razlog koji nas vezuje za Crkvu, za ovu zajednicu, a to je vjera. Vjera u vječni život, vjera u Isusa Krista. Sastajemo se da ga slavimo, da molimo i zahvaljujemo. Učimo se životu i ljubavi. Tu nas očekuju i tu nam je dom. Ovdje sam u ozračju ljubavi i ovdje sam sretan.

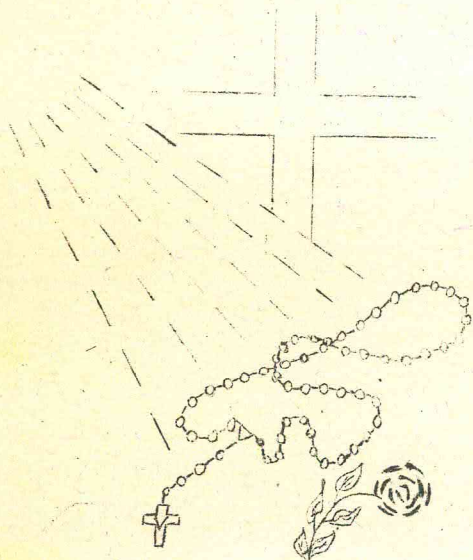
Steva

mladji naraštaji!

- Može li biti lijepši odgovor, na ovo pitanje, nego što je ovaj?!

Mislin da bi se nad ovim problemom trebali zamisliti, ne samo mladići i djevojke, nego i malo stariji bračni drugovi. Kada bi svi ovako mislili, i kada bi svi cijenovali materinstvo kao ovo dvoje mladih, sigurno je da ne bi bilo toliko zlodjela i umorstava.

- "Pred Bogom je posve jednako, da li koga zakoljeno ili, da li ubije no klicu, iz koje čovjek već razvija pa ta klica i ne bila starija od jednoga časa. Tu je uništen čovjek a nijega nitko drugi ubio, nego njegova vrlo cijenjena, ugledna

Nastavak na 10. str.

Jednog lijepog dana
U jednom malom gradu
Na klupi jedne škole
Sedjela je dvoje koji se vole

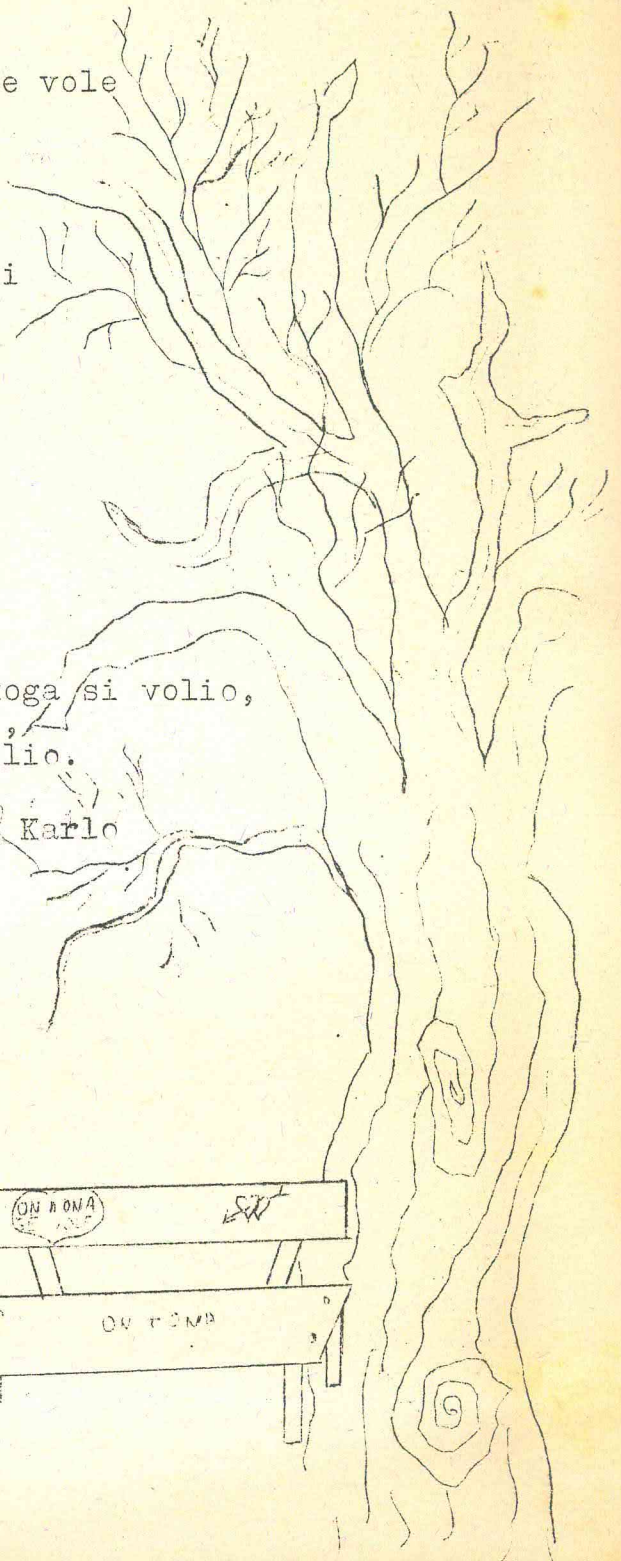
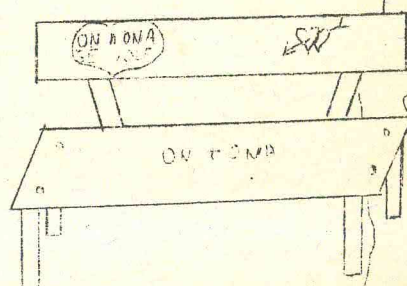
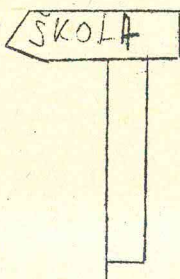
To dvoje bili su sretni
A ljudi ih nisu mogli
Razumjeti

Jednog dana odoše sretni
I njih se nije sjećao
Gotovo nitko

Samo je
U jednom malom gradu
Na klupi jedne škole
Velikim slovima pisalo
ON i ONA se vole.

A jednom poslje njih
Netko je rekao:
Voljeti to nije grijeh,
Grijeh je mrzeti onog koga si volio,
Voli onog koga si mrzic,
Ne mrzi onog koga si volio.

Karlo

Nastavak sa 8. str.

pobožna, štovana, milostiva gospodja majka."

Jednom prilikom, ulazeće u ambulantu, naišla sam na grupu žena, mahom mlade, majke jednog, dvoje, a malo koja majka troje djece. Među njima je, nažalost bilo i takvih koje su bile bez djece. Došle su tu da iz različitih razloga tražedoizvolu za prekid trudnoće. Naravno nije tu bilo ni stida, ni straha, a zašto? Upravo zato što ni jedna od njih nije bila svjesna da postaje ubojica.

Ako hoćemo i malo biti iskreni prema sebi, moramo priznati da smo skoro sve, makar jednompute ošle u napast da li roditi začeto dijete ili ne?

Ako se upitano šta je uzrok mnogim prekidima trudnoće mnogi će reći da je to materijalna beda. Ali to je samo varka, jer ako je to pravi uzrok, zašto bi onda baš siromašni imali najviše djece. Ne, ne mnoge majke to čine iz običaja obzira prema svijetu, iz straha da bi ih umorilo to što bi često postajale majke, i mnogo drugih razloga. Obično je to majčinska nepromišljenost, a često je tu i privola poštovanog supruga.

Zar ina nešto veće i ljepše, za jednu majku, nego kad ugleda na leno dražesno stvorenje i pri tome zaboravi na svu žrtvu i sav trud koji joj je trebao, i koji će joj trebati da nosi, rodi i konačno uzdigne ovo novo voljeno biće.

Stoga nam je, dragi supružnici, potrebna čvršća savjest, veća savjest i više vjere i pouzdanja u Božju pomoć. Jedino tako moći ćemo sa uspjehom rješavati takve i slične probleme.

RAZGOVARALI

SMO SA

našim župnikom

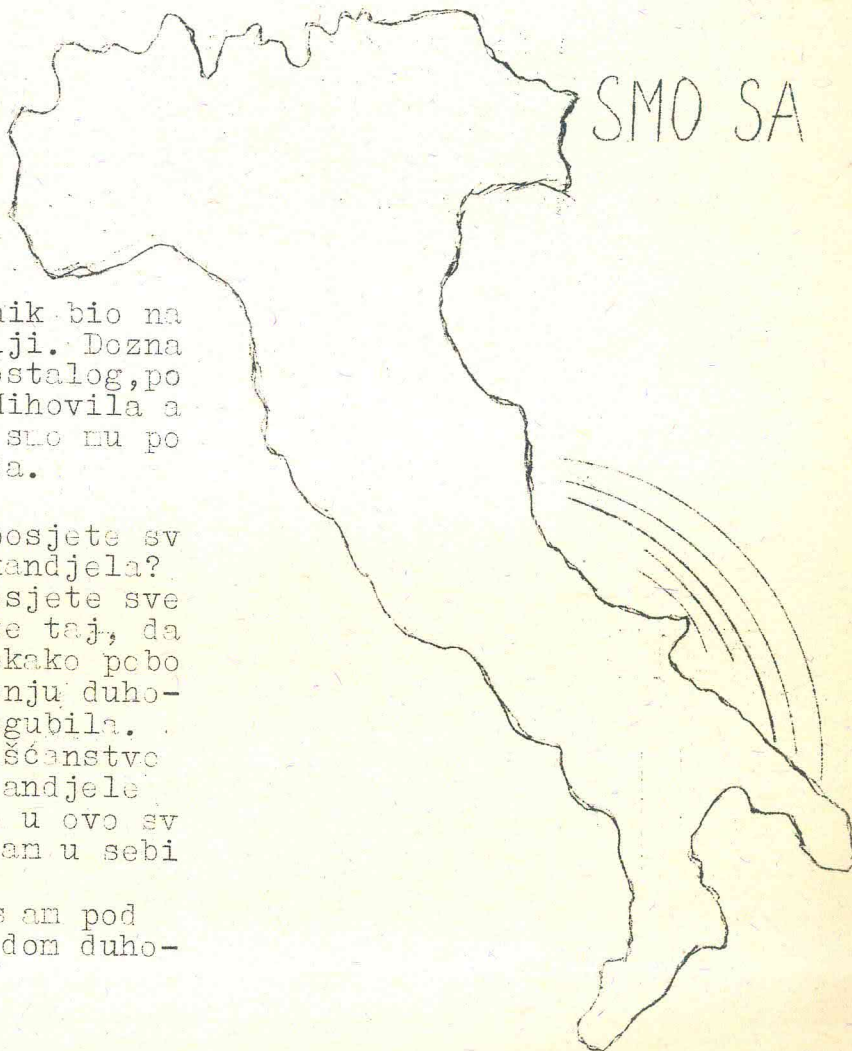
Ljetos, je naš župnik bio na službenom putu po Italiji. Doznao li smo, da je između ostalog, posjetio i svetište sv. Mihovila arkandjela. Tim povodom smo mu postavili nekoliko pitanja.

- Koji je razlog Vaše posjete svetištu sv. Mihovila arkandjela?

- Glavni razlog moje posjete svetištu sv. Mihovila jeste taj, da se u današnjoj Crkvi nekako pobožnost i svijest o značenju duhova unutar same Crkve izgubila.

Naime od starina je krišćanstvo štvalo dobro duhovo - andjele pa sam i ja sada otišao u ovo svetište a bih ponovo, sam u sebi osvežio tu vjeru.

Drugi razlog je taj da sam pod njegovu zaštitu stavio dom duho-

vnih vježbi koji se priprema u Baču.

Treći razlog su moji osobni problemi, problemi moje duže, mog vječnog spasenja, koje sam htio staviti pod zaštitu ovog "vojskovođe nebeske vojske", kako ga naziva kršćanska tradicija.

- Gdje je smješteno ovo svetište?

- Ovo svetište se nalazi na Monte Garganu. To je, naime ona mamuza na talijanskoj čizmi. Samo svetište smješteno je na jednoj hridi okrenutoj prema Jadranskom moru, točnije u jednoj špilji nad kojom je kasnije izgrađena crkva.

- Recite nešto o povjesti toga svetišta.

- Svetište sv. Mihovila je jedno od najstarijih uz svetište sv. apostolskih prvaka, Petra i Pavla u Rimu, te svetište sv. Jakova u Španjolskoj. Ono datira još iz početka petog stoljeća.

Nastanak svetišta vezan je za trostruko ukazanje sv. Mihovila (490, 492, 493. god.) U ovoj špilji, gdje danas stoji natpis u kojem sv. Mihovil govori da je "ovo mjesto izabrao za sebe", i želi "da se u njemu mole, služe svete Mise".

Tokom 13. i 14. stoljeća svetište proživljava svoj procvat, kada kraljevi Anžuvinske dinastije grade portal iznad same špilje i jedan toranj koji se i danas mogu vidjeti. Poslije 1656. godine, odnosno zadnjeg ukazanja sv. Mihovila arkandjela, svetište nekako gubi na svom značenju. Prije dvije godine su oci benediktinci preuzeli brigu oko njega. Značajno je napomenuti i to da je ovo svetište hodočasilo i nekoliko papa: Gelasije I, Urban II, Grgur X i konačno Ivan XXIII. Smatram da će svetište, zalaganjem otaca benediktinaca ponovo dobiti na značenju, a pored toga u blizini je i životno djelo stigmatiziranog patra Pia koji je tamo živio i radio. Tu se nalaze njegova bolnica, sirotište i velika bazilika.

- Recite nam sada nešto o značenju svetišta nekad i o značenju sadašnja, uopće, nekada su imala veliko značenje. Bili su to duhovno-preporodni centri. Ljudi su često po cijenu velikih žrtava pješćili i stotine tisuća kilometara da bi došli do njega.

Svetišta nisu ništa drugo nego mjesta na kojima se osjeća pojačana moć Duha Svetoga. Mi nikada ne emo, i nem žemo biti svjesni koliko se velikih obraćenjadogodilo baš u tim svetištima. Imao sam prilike vidjeti mnoge i mnoge ljude u svetištima, raskajane, u molitvi, međjutim budite uvjereni da to nije samo neka psihologija mase; Ne, to su istinska obraćenja. Međjutim, svetišta danas očekuje stanovita preobrazba, jer jednostavni ljudi su bili zadovoljni time da tako dodju pomole se i obavje ispovjed. Danas ovo nije dovoljno, pa zato svetišta moraju tražiti nove vidove, kako djelovati i kako pomoći. To ne treba da budu mjesta gdje će ljudi dolaziti radi nekog pobožnog turizma, već dodju produbiti svoj osobni kontakt s Bogom, naročito u sakramentu sv. ispovjedi. Mislim da će u ovom vidu svetišta morati doći do izražaja onaj zajednički crkveni komunitarni vid. Svetište treba da bude mjesto gdje će se jedan narod sa svojim pastirima okupljati, da se kaje moli i klanja.

Danas smo u crkvi izgubili iz svijeta utjecaj zla; djavla. Zato smatram da treba pridavati štovanje sv. Mihovila arkandjela, jer on je taj koji je pobijedio vodju neprijateljskih sila - vodju zla - đavla.

VIJESTI I OBVIJESTI

KRIZMA U NAŠOJ ŽUPI

30. 6. i 1. 7. ove godine održana je, u našoj župnoj crkvi, duhovna obnova i krizma. Duhovnu obnovu vodio je fra Domagoj, franjevac iz Sućurice.

30. 6. prigodom ispita vjeronauka komemorirana je petogodišnjica uspostave sućurčke biskupije. Djeca su uz prigodan govor predala dar biskupu Matiji Zvekanoviću čestitajući mu jubilej. Biskup je uz zahvalu rekao nekoliko pobudnih riječi, a zatim je obavio ispit vjeronauka. Samu krizmu je, 1. 7., obavio biskup dr. Segedi, pomoćni biskup Zagreba, radi sprječivosti našeg biskupa. Sv. potvrdu je primilo 124 mladića i djevojaka.

Isto jutro biskup Segedi podijelio je krizmu 7. kandidata u žuti Marijina uznesenja u Celarevu, zatim u Obrovcu, Mladenovu i, dan ranije u Sajdobri.

RODJENDAN CRKVE U BAČU

U Baču je 18. novembra ove godine održana proslava dvijestogodišnjice postojanja župne crkve. Tom prilikom biskup Matije Zvekanović izvršio je konsekraciju (posvetu) crkve.

Kamen temeljac postavljen je 1773. godine, a crkva je dovršena 1780. godine, kada ju je Antun Gašljević i blagoslovio. Posveta se trebala obaviti na stogodišnjicu crkve, međutim iz nepoznatih razloga je izostala, tako da je blagoslovljena tek sada.

U svojoj povjesti bačka župa je Otkrivala veliki do prinos. Iz nje je poteklo 16. redovnika i 15. redovnica, a važno je napomenuti i to da je 1876. godine u Baču otvoren samostan za časne sestre, a da 1925. do 1928. godine radilo je u njemu malo biskupijske sjemenište.

Ovim povodom su u Baču, od 11-13 studenog održane sv. misije, koje su vodili isusovci: Ivan Bojina i Zvonko Majić i dominikanac Pero Vereš.

PREMJETAJ

Sestra M. Laurencija Horželj, koja je živjela i radila u našem staračkom domu, gotovo od samog njegovog otvaranja, napušta našu zajednicu, jer je premeštena na novu dužnost. Želimo joj izraziti našu veliku zahvalnost, jer je svojim radom mnogo doprinjela svojoj zajednici.

DUŽIJANCA

Ove godine u Maloj Bosni održana je žetvena svečanost - "dužijanca". Nakon završene žetve ljudi se je dne nedjelje, okupljaju u crkvi da daju zahvalu za

darove žetve. Ta svečanost je vezana za svetu Misu na kon koje se razvija procesija sa Presvetim, popodne se svečanost nastavlja prigodnim programom. U smislu koncilске smjernice kroz tri su večeri pod vođstvom našeg župnika Lazara Ivana Krmpotića članovi župske zajednice produbljivali osnovne istine naše vjere. Ta ko je ovogodišnja dužijanca bila obilježena istinskim činom vjere, a ne tek nekom tradicionalnom svečanošću. Cijeli tok svečanosti filmiran je zaslugom i zauzimanjem župnika Male Bosne Andrije Šipeka.

"OBITELJSKA
LJETNA ŠKOLA"
U ZAGREBU

Ove godine se obiteljska ljetna škola u organizaciji Obiteljskog Instituta u Zagrebu održala u prostorijama susovačkog zavoda "Kard. Augustin Bea" u vremenu od 20. do 24. 8. o. g. Organizirana je preko ljetnih ferija da bi se što više ljudi uključilo i zainteresiralo za akutnu bračnu problematiku na našem tlu. Skupio se tu ljepi broj česnika veoma raznolikog sastava, od majke brojne obitelji do biskupa, psihijatra, časne sestre, radnika, seljaka, te svećenika. Predavanja su držali katolički teolozi stručnjaci pojedinih područja, psiholozi, psihijatri te javni radnici sa zagrebačkog sveučilišta. Kroz relativno kratko vrijeme mogao se steći veliki intelektualni kapital iz obiteljske problematike, te gorućih problema našeg društva.

NAŠ ŽUPNIK
DRŽI DUHOVNE
VJEŽBE KOD
OTACA PAVLINA

Kako smo izvjestili u našem listu naš župnik je postao počasni član Pavlinskog Reda. Na molbu otaca Pavlina naš je župnik održao trodnevne duhovne vježbe od 27 do 29. 8. o. g. Za mladež župe Kamensko (predgrađe Karlovca), kojom upravljaju oci Pavlini. Odaziv mladeži bio je veoma lijep, a interes i sudjelovanje kojim su mladi sudjelovali bio je još življi i ljepši. Oko pedesetak mladića i djevojaka razmišljalo je kroz tri dana osnovnim životnim problemima, sudjelovali u sv. Misi i bili dionici euharistijske Gozbe. Poslije ova župnik je održao duhovne vježbe za kandidate pavlinskog Reda.

EKSHUMACIJA
NOVOPALANA-
ČKOG GROBLJA

Crkvena Općina na svojoj redovnoj sjednici u prosincu 1972. godine odlučila je da preuzme inicijativu o ekshumaciji groblja u predjelu grada zvanog Nova Palanka. Groblje je prestalo raditi 1962. godine, a bilo je izloženo, već od rane stalnom uništavanju od ne odgovornih elemenata (kradja spomenika, lomljenje spomenika, igranje nogometa na tlu groblja, provaljivanje u grobnice, vadjenje kostiju, osobito lubanja) i kao kulminacija svega, navoženje smeća u groblje. Sve mjere koje je Crkvena Općina preduzimala, nisu bile dovoljne da osiguraju potrebnu čast, koju bi groblje moralo imati. Radi toga se primila inicijativa da se

to groblje ekshumacijom likvidira i tako skine sa lica grada jedna ljaga, a posmrtnim ostacima, da se da dne doličnije mjesto počinka. Nakon što su dobivene sve saglasnosti kako civilnih, tako i crkvenih vlasti, počelo se sa ekshumacijom. Ponajprije sa krčenjem terena, betonskih okvira, grmlja i ostacima spomenika. Kost i ostali posmrtni ostaci pokupljeni su u specijalne sanduke, dezinficirani i prenijeti u katoličko groblje u gradu 22. 11. 1973. Budući hladno vrijeme nije dopustilo da se izvrše radovi oko podizanja spomenika na tom zajedničkom grobu (prvi sa lijeve strane, kad se udje u groblje) posthumna svečanost ostavljena je do proljeća, nakon što se završe radovi na podizanju spomenika. Na tlu bivšeg groblja vrši se poslijednja raščišćavanja (vadjenje i odvoz cigle, kamena kao i betonskog loma od okvira) da bi se onda pretvorilo u oranicu i tako izbrisao svaki trag na groblje.

200 GODINA
NAŠE KATEDRALE

Skromnim, ali lijepim svečanostima obilježena je dvijestogodišnjica polaganja kamena temeljca naše katedralne crkve u Subotici, 14. 10. o.g., u predvečerje sv. Terezije Avilske naš područni biskup Mons. Matija Žvekanović, obavio konsekraciju preuredjene katedrale. Svečanu koncelebriranu Misu na sam blagdan sv. Terezije predvodio apostolski pronuncij Mons. Mario Cagna, uz sukoncelebraciju još osam nadbiskupa i biskupa, te stotina svećenika. Propovjed je imao nadbiskup i metropolit zagrebački, Mons. Franjo Kuharić, dok je na mađarskom jeziku propovjedao generalni vikar kaločkog nadbiskupa.

Za ovu zgodu izvršena je temeljna restauracija katedrale. Pored restauracijskih radova katedrala je za svoj jubilej obogaćena i lijepim novim vitražom na psidi. Na vitražu je lik apostola naroda, sv. Pavla, zaštitnika naše biskupije (djelo prof. Alojzije Ulman)

Jubilej hrana je zapravo jubilej žive Crkve. Svoju živost u prošlosti ova je Crkva dokazala. Kroz 200 g njezina postojanja na njezinoj teritoriji osnovano je 25 župskih obiteljskih zajednica. Da bi pak zasvjedočila da ona živi i danas, i da je plodna, ta pomjesna Crkva se je željela sabrati kroz temeljite duhovne vježbe, koje se inače zovu "pučke misije", koje se održavaju upravo u vrijeme sastavljanja ovog lista i to ne samo u katedrali-majci, nego i u svim područnim župama. Naš list čestita taj veliki plodni jubilej, sa željom da sada kada je taj isti hram postao majkom sviju zajednica biskupije i sjedište naše područne crkve, dočivi sa svojim duhovnim kćerima još mnogo takvih jubileja i da u slobodi, kroz Riječ i svete tajne radjaju nove naraštaje Kristu Gospodinu!

POČETAK
VJERONAU-
ČNE GODI-
NE

Početak školske i vjeronaučne godine obilježen je svečanim zazivom Duha Svetoga. Župnik je na kraju dječje Mise zazvao Duha Svetoga na sve prisutne i one koji nisu bili tu, da ih on prosljedi i vodi kroz narednu školsku godinu.

Ove godine vjeronauk je pomjeren na sbotu radi toga što se ne želi ometati djake, niti kod nastave niti pri učenju.

Raspored je slijedeći:

u 9 sati	IV	V	i VI	razred.
u 10 sati	VII	VIII		razred.
u 14 sati	I			razred.
u 15 sati	II			razred.
u 16 sati	III			razred.

POPRAVAK
TORNJA

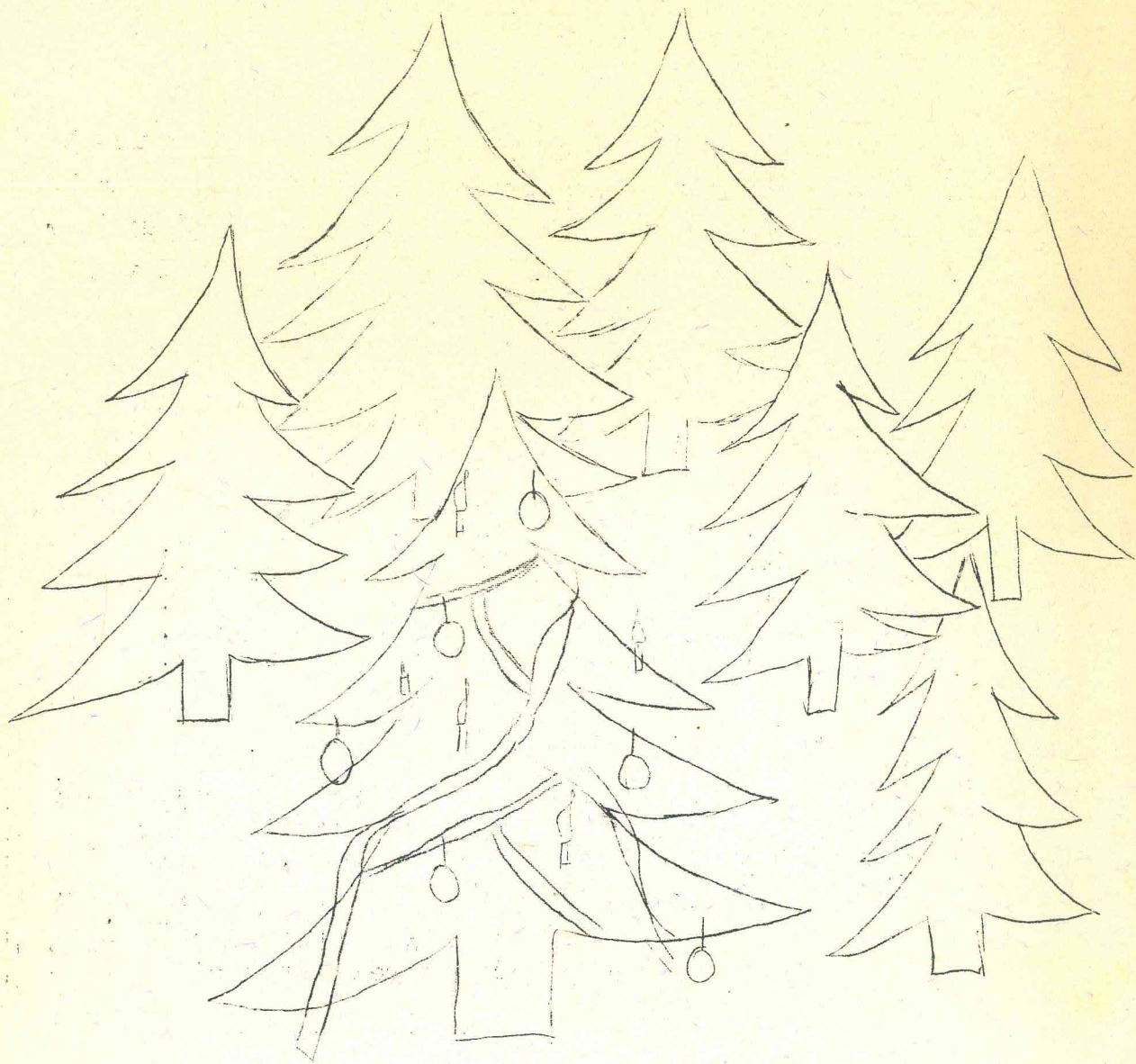
Kao što je objavljeno u prošlom broju, ovog ljeta je trebalo početi rekonstrukcija crkvenog tornja. Međutim, kako nismo mogli dobiti biskupijsku skelu (bila je zauzeta na rekonstrukciji katedralne crkve) i zbog finansijskih problema, ovi radovi n nisu otpočeti. Od onih sredstava koja su prikupljena kupljen je lim, međutim to nije dovoljno, te smo uvjereni da će župljani shvatiti ovaj problem i svojim prilozima pomoći da rekonstrukcija otpočne što prije.

M a š i

Margita ŠTROBL	24. 4. 1973.
Juliana MAGYAR	27. 4. 1973.
Andrija LOVRENCIĆ	21. 5. 1973.
Iles GYALOG	23. 5. 1973.
Viktorija KOVAČ	27. 6. 1973.
Katica DOBI	27. 6. 1973.
Josip BARON	2. 7. 1973.
Marija ORMAI	14. 7. 1973.
Oskar HEINTZ	13. 9. 1973.
Rudolf PAVLOVIĆ	3. 10. 1973.
Josip LOCH	15. 12. 1973.

p
o
k
o
j
m
i
k
i

POZIVAMO

svu djecu i njihove
roditelje na lutkarsku predstavu

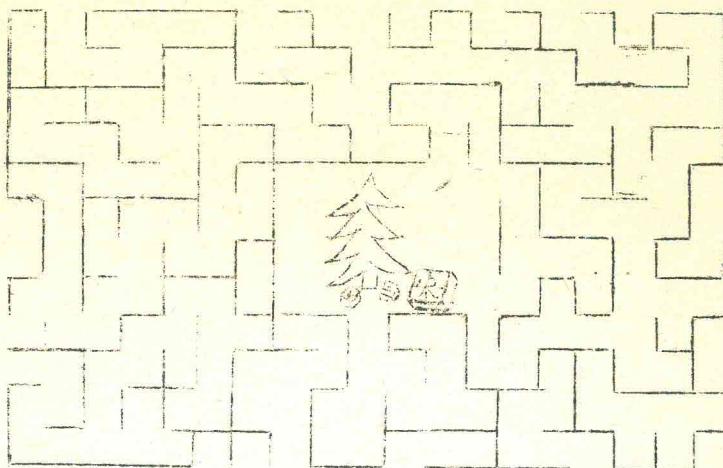
"BOŽIČNO DRVCE"

koja će se održati 30. 12. 1973 u 10³⁰ h
u župskoj dvorani.

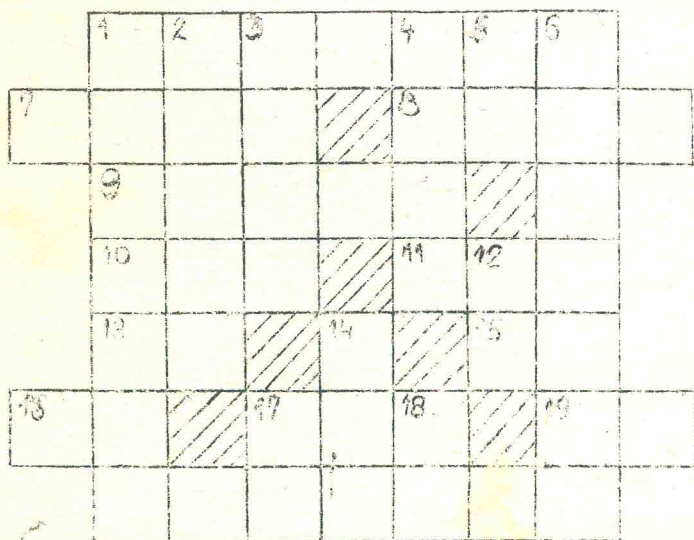
LAVIRINT

Pronađite pravi put
do bora i darova.

KRIŽALKA

Ureduju: ĐURIKA
i
GEZA

VODORAVNO: 1) Prvi se poklonili kod jaslica, 7) Rijeka u SSSR, 8) Talipan, 9) Nekada, prije, 10) Žensko ime, 11) Pas, 13) Vrsta Citroenovog vozila, 15) Ludolfov broj (3, 14), 16) Pokazna zamjenica, 17) Bodlja, 19) Lična zamenica, 20) Zemlja u Oceaniji.

OKOMITO: 1) Vaspitač, 2) Predujam 3) Maša rijeka, 4) Manje mjesto u SR Hrvatskoj (pored Dunava), 5) Egipatsko božanstvo, 6) Ljubljanska tvornica, 12) Vrsta pjesme, 14) Garav, 17) Lična zamjenica, 18) Negacija.

Š A L E

- Otac grdi sina zbog slabe ocjene u školi.
- Sin će njemu:
- Ali, tata, još nisam ni progovorio, a već mi je dala jedan.

Profesor upita učenika:
- Čija je potpisana krfska deklaracija?
- Odmah ispod teksta deklaracije.

IZDAJE: Rimokatolički župski ured Bačka Palanka, Trg Bratstva i Jedin-
stva broj 30

UREDUIJE: župni zbor suradnika

ODGOVORNI UREDNIK: Lazer Ivan Krmpotić, B. Palanka, Trg brat. jed. br. 30
Umnoženo vlastitim ciklostilom

List se izdržava dobrovoljnim priloziima vjernika
